

II

Въ неизгледнитъ ливади,
пѣйте вий, косачи млади,
пѣйте весело, косете
детелина ситно цвѣте.

Прѣко Дунавъ отъ обори
конъ ви слуша и говори:

„Хей, юнаци, братъ до брата,
ще поникне пакъ тревата,
и надъ близкитъ откоси
родна пѣсенъ ще се носи,
затова сега косете,
та да цвѣне друго цвѣте. . .

